

עין משפט
נר מצוה

י:

ציאות השבת פרק ראשון שבת

מסורת הש"ס

18 כלל טו... 19 כלל טז... 20 כלל טז... 21 כלל טז... 22 כלל טז... 23 כלל טז... 24 כלל טז... 25 כלל טז... 26 כלל טז... 27 כלל טז... 28 כלל טז... 29 כלל טז... 30 כלל טז... 31 כלל טז... 32 כלל טז... 33 כלל טז... 34 כלל טז... 35 כלל טז... 36 כלל טז... 37 כלל טז... 38 כלל טז... 39 כלל טז... 40 כלל טז... 41 כלל טז... 42 כלל טז... 43 כלל טז... 44 כלל טז... 45 כלל טז... 46 כלל טז... 47 כלל טז... 48 כלל טז... 49 כלל טז... 50 כלל טז... 51 כלל טז... 52 כלל טז... 53 כלל טז... 54 כלל טז... 55 כלל טז... 56 כלל טז... 57 כלל טז... 58 כלל טז... 59 כלל טז... 60 כלל טז... 61 כלל טז... 62 כלל טז... 63 כלל טז... 64 כלל טז... 65 כלל טז... 66 כלל טז... 67 כלל טז... 68 כלל טז... 69 כלל טז... 70 כלל טז... 71 כלל טז... 72 כלל טז... 73 כלל טז... 74 כלל טז... 75 כלל טז... 76 כלל טז... 77 כלל טז... 78 כלל טז... 79 כלל טז... 80 כלל טז... 81 כלל טז... 82 כלל טז... 83 כלל טז... 84 כלל טז... 85 כלל טז... 86 כלל טז... 87 כלל טז... 88 כלל טז... 89 כלל טז... 90 כלל טז... 91 כלל טז... 92 כלל טז... 93 כלל טז... 94 כלל טז... 95 כלל טז... 96 כלל טז... 97 כלל טז... 98 כלל טז... 99 כלל טז... 100 כלל טז...

תורה אור השלם

1 וכן נקרא גרעין מוחלט לך
הקרא לו "ש"ס" וכן נקרא
הזה ערוב בעצרת אבי
העירי... ש"ס" וכן
2 ודעתו כי "א"ל"ף דבר
האלהים הוא האלק ש"ס"
הבית והחצר לאביו
ולשערי מצותיו לאלק
הזה... ש"ס" וכן
3 ודעתו כי "א"ל"ף דבר
ישראל לאביו את
שבתו ושמרו כי את
דוא בניו ובניבתם
לדורותיהם לדעת בניו
4 ודבר ברית ש"ס" וכן
סעי' ושני לדת הערוב ביד
משנה ברדתו מן הים
ומשה לא ידע כי קרא עור
קוין בדברו אתה
שמות לו כט
5 ודבר נא העיר והאת
קרבנו לטו שמה ודוא
מצער אלקהא נא שמה
האל מצער דוא וחזי
נפשי' בראשית י"ב כ

הנהגות הב"ח

(א) ש"ס" וכן נקרא וכן
וי היה דאחוק מנחם
כלשתי' הנו:

רבינו הגנאל

אמר רב המנוא אסור ליתן
שלום לחבירו בבית הכסא
שהוא נזיף איקרי שלום,
שנאמר יקרא לו "ש"ס"
אבל לומר נאמן בבית הכסא
סותר שאינו שם שנאמר
האל הנאמן ומתרגמין
אלהא מהימנא. אמר רב
הנותן מתנה לחבירו צריך
להודיעו, שאמר לדעת כי
אין ה' מקדשם. ודני
מילי במילתא דלא עבדא
לאיגלווי. אבל במילתא
דנבידא לאיגלווי לא,
שנאמר ומשה לא ידע
כי קרא עור פניו. אמר
רב לעולם אל ישנה
אדם בני אתר משאר
בניו, שהרי בשביל כי
סלעטי מילת שהוסיף יעקב
אבינו ליוסף נתקבאו בו
אחיו ותגלגל הובר ורדו
אבותיו למצרים. אמר
רב לעולם יחזו אדם
וישב בעיר ששיבתה
קרובה [שמחין ששיבתה
קרובה] עונתיה בעיניו,
אין חזו מאי קרא, שנאמר
הלא מצער היא וחזי
נפשי' כלומר מצער תה
ביקרב נפשי' שבה. איך יתקן
ישיבת צור? נא שיהיה
שנאמר אלקהא נא שמה
נא בנימטריא הכי ורוי.
ישיבתה של סדום נ"ב שנה
הזה שהיה מיקרבת לצער
שנה ושלושה כ"ו דכתיב

ושם מגונה עליו מש"ה מספקא לן
הליכר
ממן פלוגי אתן לך והיו דרך
דבדר וכן אס נתנה בנימו שלח
מדיעמו צריך להודיעו שמדור בזה
לו שמחין קר יהא אהבו: לדעת כי
אני ס' וגו'. להודיעם אני בזה שאני
רוצה לקדשם: שייף ליה משאח.
ישפשפטו בשמן צין עיניו דבר הנראה
שמחלגו אמו מי עשה כן ויאלמר לה
המיוק פלוגי עשה וגם פת נתן לי:
ומלי ליה כוחלא. וימן כחול סביב
עיניו וכן לשוני בתלמוד: **לכשפים.**
שמחשדני שכספו: לאגלווי. מי נתנו
לו: **מן סכרה כו'.** והוא הודיעם
[ע"י משה] בעל פה מה שסכרה: **רב**
חסדא. כהן הוה "לדלמירין (בכרות)
פ"ו דף מד.) גבי עיר אחת היתה בא"י
ובה שמונים וזוגות אחים כהנים
הנשואים שמונים וזוגות אחיות כהנות
ובדקו מסורה עד שהודיעו ולא אשכחו
אלה תרמי נתיים דרב חסדא דהו
נסיבי לרמי נז חסדא ולמר עוקבא
בר חסדא: הוה נקיט **סריה מסתא**
דפורא. וזג של וקיע לחיים וקביה
שנתנו לו ורשאי להאכילין לישאל.
ואע"ג דרב חסדא בח"ל הוה לא
ילפינן מהכא דמתנות והוגות בזמן
הזה דהאידידא הוה בעלמא כחלמא
סבי (בכרות דף כב.) כרבי יאשיה
בכלאים וכרבי יהודה בעבילת בעלי
קרין למ"ת וכרבי אלעזר בראשית
הגו שהיה חוקר אינו נוהג אלל בלחך
וקן מתנות זימי רב חסדא אחמי לא
נהוג כ"י אלעזר וימי ר"י בר יתקטי
נהוג כותמיה בראשית הגו ולא במתנות
והשתא קא חזינא דנהוג אף במתנות
וכי הכי (א) דלחזו במתנת בראשית הגו
זימי ר"י ולא מחינא בהו ונהוגא
כולא כותמיה השתא דנהוג אף
במתנות לא משנינן מנהגא: **חסדא.**
חדשה שלח שמעתי: **מילתא אלבשייהו**
יקירא. מעיל דמיו יקריס למי שרגלי
לנבשו. כלומר לפי שאתה תלמדו של
רב ורגלי כשמועתימי אתה מחזר
אחריהם: **משקל כ' סלעים.** ללא
דוקא נקט. בתלמודי רבינו יתח הלי
מלחמי כמות פסקי סביב פס ידו
נתן מילת ולא כל הכמות: **שישיבסא**
קרובס. שנימישבו דה מקרוב
כלומר עיר חדשה: **במקרבא.** לנעם
שס: **ווסא.** ולא לריכין אחס
להקפיד על קיומה: **הא קא חזו לר.**
למה ליה למירר להו: **שישיבסא**
קרובס. שנה אחת קדמה לה סדום
כדמפרש של סדום חמשים וששים
דע"כ זוני מגדל בלחך שנער היו
ולא היה יסוד בעולם אלל באותה
בקעה דכתיב (בכשית י"א) ויהי כל
הלחך שפה אחת וגו' ויהי כנסתם

שאינו בית הכסא דמאיים: אין שם שאילת שלום
מסייע ליה לרב המנוא משמיה דעולא דאמר
אסור לאדם שיתן שלום לחבירו בבית המרחץ
משום שנאמר ויקרא לו ה' שלום אלא מעתה
הימנותא נמי אסור למימר בבית הכסא דכתי'
יהאל הנאמן וכ"ה"ו והאמר רבא בר מחסיה
אמר רב חמא בר גוריא אמר רב אשרי למימר
הימנותא בבית הכסא התם שם גופיה לא
איקרי הכי דמתרגמין אלהא מהימנא הכא
שם גופיה איקרי שלום דכתיב ויקרא לו ה'
שלום: ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא
בר גוריא אמר רב הנותן מתנה לחבירו צריך
להודיעו שנאמר לדעת כי אני ה' מקדשכם
א"ל הקב"ה למשה מתנה טובה יש לי בבית
גנזי ושבת שמה ואני מבקש ליתנה לישראל
לך והודיעם מכאן ארשב"ג הנותן פת לחינוק
צריך להודיע לאמו מאי עביד ליה אמר אבי
ישאיף ליה משתא ומלי ליה כוחלא והאידידא
דחיישי לכשפים מאי אמר רב פפא שאיף לי'
מאורו חמין אוני והאמר רב חמא (בר)
הניא הנותן מתנה לחבירו א"צ להודיעו
שנאמר וימשה לא ידע כי קרא עור פניו
בדברו אהו לא קשיא הא במילתא דעבידא
לאגלווי הא במילתא דלא עבידא לאגלווי והא
שבת דעבידא לגלווי מתן שכרה לא עביד
לגלווי רב חסדא הוה נקיט בדיה תרתי
מתנתא דתורא אמר כל מאן דאתי ואמר לי'
שמעתתא דתרא משמיה דרב היבנא ליה
ניהליה א"ל רבא בר מחסיה הכי אמר רב
הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו שנאמר
לדעת כי אני ה' מקדשכם יהבה ניהליה אמר
חביבין עלך שמעתתא דרב כולי האי א"ל
אין א"ל היינו דאמר רב מילתא אלבשייהו
יקרא א"ל אמר רב הכי בתרייתא עדיפא לי'
מקמייתא ואי הוה נקיטנא אחרייתא היבנא ליה:
ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר גוריא
אמר רב ילעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים
שבשביל משקל שני סלעים מילת שנתן
יעקב ליוסף יותר משאר בניו נתקנאו בו
אדויו ונתגלגל הדבר וירדו אבותיו למצרים:
ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר
גוריא אמר רב לעולם יחזו אדם וישב בעיר
שישיבתה קרובה שמתוך שישיבתה קרובה
נא העיר הזאת קרובה להוה שמה והיא
מוצער מאי קרובה אילומא קרובה אלא חזו לה
אלא מתוך שישיבתה קרובה עונותיה מוצערין א"ר
"אבין מאי קרא
דכתיב אמלטה נא שמה נ"א בנימטריא נ' וחד הוה
ושלוחתה נ"ב

תמה בסוף פ"ק דגדריס
בהומתו: ויקרא לו. גרעין להקב"ה ה' שלום: **הימנותא.**
אמונה נבית הכסא: **לרין לסודיעו.** מתן פלוגי אתן לך
כבוד דשמה יתיניש לקבלה

שאינו בית הכסא דמאיים: אין שם שאילת שלום
מסייע ליה לרב המנוא משמיה דעולא דאמר
אסור לאדם שיתן שלום לחבירו בבית המרחץ
משום שנאמר ויקרא לו ה' שלום אלא מעתה
הימנותא נמי אסור למימר בבית הכסא דכתי'
יהאל הנאמן וכ"ה"ו והאמר רבא בר מחסיה
אמר רב חמא בר גוריא אמר רב אשרי למימר
הימנותא בבית הכסא התם שם גופיה לא
איקרי הכי דמתרגמין אלהא מהימנא הכא
שם גופיה איקרי שלום דכתיב ויקרא לו ה'
שלום: ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא
בר גוריא אמר רב הנותן מתנה לחבירו צריך
להודיעו שנאמר לדעת כי אני ה' מקדשכם
א"ל הקב"ה למשה מתנה טובה יש לי בבית
גנזי ושבת שמה ואני מבקש ליתנה לישראל
לך והודיעם מכאן ארשב"ג הנותן פת לחינוק
צריך להודיע לאמו מאי עביד ליה אמר אבי
ישאיף ליה משתא ומלי ליה כוחלא והאידידא
דחיישי לכשפים מאי אמר רב פפא שאיף לי'
מאורו חמין אוני והאמר רב חמא (בר)
הניא הנותן מתנה לחבירו א"צ להודיעו
שנאמר וימשה לא ידע כי קרא עור פניו
בדברו אהו לא קשיא הא במילתא דעבידא
לאגלווי הא במילתא דלא עבידא לאגלווי והא
שבת דעבידא לגלווי מתן שכרה לא עביד
לגלווי רב חסדא הוה נקיט בדיה תרתי
מתנתא דתורא אמר כל מאן דאתי ואמר לי'
שמעתתא דתרא משמיה דרב היבנא ליה
ניהליה א"ל רבא בר מחסיה הכי אמר רב
הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו שנאמר
לדעת כי אני ה' מקדשכם יהבה ניהליה אמר
חביבין עלך שמעתתא דרב כולי האי א"ל
אין א"ל היינו דאמר רב מילתא אלבשייהו
יקרא א"ל אמר רב הכי בתרייתא עדיפא לי'
מקמייתא ואי הוה נקיטנא אחרייתא היבנא ליה:
ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר גוריא
אמר רב ילעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים
שבשביל משקל שני סלעים מילת שנתן
יעקב ליוסף יותר משאר בניו נתקנאו בו
אדויו ונתגלגל הדבר וירדו אבותיו למצרים:
ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר
גוריא אמר רב לעולם יחזו אדם וישב בעיר
שישיבתה קרובה שמתוך שישיבתה קרובה
נא העיר הזאת קרובה להוה שמה והיא
מוצער מאי קרובה אילומא קרובה אלא חזו לה
אלא מתוך שישיבתה קרובה עונותיה מוצערין א"ר
"אבין מאי קרא
דכתיב אמלטה נא שמה נ"א בנימטריא נ' וחד הוה
ושלוחתה נ"ב

תמה בסוף פ"ק דגדריס
בהומתו: ויקרא לו. גרעין להקב"ה ה' שלום: **הימנותא.**
אמונה נבית הכסא: **לרין לסודיעו.** מתן פלוגי אתן לך
כבוד דשמה יתיניש לקבלה

שאינו בית הכסא דמאיים: אין שם שאילת שלום
מסייע ליה לרב המנוא משמיה דעולא דאמר
אסור לאדם שיתן שלום לחבירו בבית המרחץ
משום שנאמר ויקרא לו ה' שלום אלא מעתה
הימנותא נמי אסור למימר בבית הכסא דכתי'
יהאל הנאמן וכ"ה"ו והאמר רבא בר מחסיה
אמר רב חמא בר גוריא אמר רב אשרי למימר
הימנותא בבית הכסא התם שם גופיה לא
איקרי הכי דמתרגמין אלהא מהימנא הכא
שם גופיה איקרי שלום דכתיב ויקרא לו ה'
שלום: ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא
בר גוריא אמר רב הנותן מתנה לחבירו צריך
להודיעו שנאמר לדעת כי אני ה' מקדשכם
א"ל הקב"ה למשה מתנה טובה יש לי בבית
גנזי ושבת שמה ואני מבקש ליתנה לישראל
לך והודיעם מכאן ארשב"ג הנותן פת לחינוק
צריך להודיע לאמו מאי עביד ליה אמר אבי
ישאיף ליה משתא ומלי ליה כוחלא והאידידא
דחיישי לכשפים מאי אמר רב פפא שאיף לי'
מאורו חמין אוני והאמר רב חמא (בר)
הניא הנותן מתנה לחבירו א"צ להודיעו
שנאמר וימשה לא ידע כי קרא עור פניו
בדברו אהו לא קשיא הא במילתא דעבידא
לאגלווי הא במילתא דלא עבידא לאגלווי והא
שבת דעבידא לגלווי מתן שכרה לא עביד
לגלווי רב חסדא הוה נקיט בדיה תרתי
מתנתא דתורא אמר כל מאן דאתי ואמר לי'
שמעתתא דתרא משמיה דרב היבנא ליה
ניהליה א"ל רבא בר מחסיה הכי אמר רב
הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו שנאמר
לדעת כי אני ה' מקדשכם יהבה ניהליה אמר
חביבין עלך שמעתתא דרב כולי האי א"ל
אין א"ל היינו דאמר רב מילתא אלבשייהו
יקרא א"ל אמר רב הכי בתרייתא עדיפא לי'
מקמייתא ואי הוה נקיטנא אחרייתא היבנא ליה:
ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר גוריא
אמר רב ילעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים
שבשביל משקל שני סלעים מילת שנתן
יעקב ליוסף יותר משאר בניו נתקנאו בו
אדויו ונתגלגל הדבר וירדו אבותיו למצרים:
ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר
גוריא אמר רב לעולם יחזו אדם וישב בעיר
שישיבתה קרובה שמתוך שישיבתה קרובה
נא העיר הזאת קרובה להוה שמה והיא
מוצער מאי קרובה אילומא קרובה אלא חזו לה
אלא מתוך שישיבתה קרובה עונותיה מוצערין א"ר
"אבין מאי קרא
דכתיב אמלטה נא שמה נ"א בנימטריא נ' וחד הוה
ושלוחתה נ"ב

תמה בסוף פ"ק דגדריס
בהומתו: ויקרא לו. גרעין להקב"ה ה' שלום: **הימנותא.**
אמונה נבית הכסא: **לרין לסודיעו.** מתן פלוגי אתן לך
כבוד דשמה יתיניש לקבלה

שאינו בית הכסא דמאיים: אין שם שאילת שלום
מסייע ליה לרב המנוא משמיה דעולא דאמר
אסור לאדם שיתן שלום לחבירו בבית המרחץ
משום שנאמר ויקרא לו ה' שלום אלא מעתה
הימנותא נמי אסור למימר בבית הכסא דכתי'
יהאל הנאמן וכ"ה"ו והאמר רבא בר מחסיה
אמר רב חמא בר גוריא אמר רב אשרי למימר
הימנותא בבית הכסא התם שם גופיה לא
איקרי הכי דמתרגמין אלהא מהימנא הכא
שם גופיה איקרי שלום דכתיב ויקרא לו ה'
שלום: ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא
בר גוריא אמר רב הנותן מתנה לחבירו צריך
להודיעו שנאמר לדעת כי אני ה' מקדשכם
א"ל הקב"ה למשה מתנה טובה יש לי בבית
גנזי ושבת שמה ואני מבקש ליתנה לישראל
לך והודיעם מכאן ארשב"ג הנותן פת לחינוק
צריך להודיע לאמו מאי עביד ליה אמר אבי
ישאיף ליה משתא ומלי ליה כוחלא והאידידא
דחיישי לכשפים מאי אמר רב פפא שאיף לי'
מאורו חמין אוני והאמר רב חמא (בר)
הניא הנותן מתנה לחבירו א"צ להודיעו
שנאמר וימשה לא ידע כי קרא עור פניו
בדברו אהו לא קשיא הא במילתא דעבידא
לאגלווי הא במילתא דלא עבידא לאגלווי והא
שבת דעבידא לגלווי מתן שכרה לא עביד
לגלווי רב חסדא הוה נקיט בדיה תרתי
מתנתא דתורא אמר כל מאן דאתי ואמר לי'
שמעתתא דתרא משמיה דרב היבנא ליה
ניהליה א"ל רבא בר מחסיה הכי אמר רב
הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו שנאמר
לדעת כי אני ה' מקדשכם יהבה ניהליה אמר
חביבין עלך שמעתתא דרב כולי האי א"ל
אין א"ל היינו דאמר רב מילתא אלבשייהו
יקרא א"ל אמר רב הכי בתרייתא עדיפא לי'
מקמייתא ואי הוה נקיטנא אחרייתא היבנא ליה:
ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר גוריא
אמר רב ילעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים
שבשביל משקל שני סלעים מילת שנתן
יעקב ליוסף יותר משאר בניו נתקנאו בו
אדויו ונתגלגל הדבר וירדו אבותיו למצרים:
ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר
גוריא אמר רב לעולם יחזו אדם וישב בעיר
שישיבתה קרובה שמתוך שישיבתה קרובה
נא העיר הזאת קרובה להוה שמה והיא
מוצער מאי קרובה אילומא קרובה אלא חזו לה
אלא מתוך שישיבתה קרובה עונותיה מוצערין א"ר
"אבין מאי קרא
דכתיב אמלטה נא שמה נ"א בנימטריא נ' וחד הוה
ושלוחתה נ"ב

תמה בסוף פ"ק דגדריס
בהומתו: ויקרא לו. גרעין להקב"ה ה' שלום: **הימנותא.**
אמונה נבית הכסא: **לרין לסודיעו.** מתן פלוגי אתן לך
כבוד דשמה יתיניש לקבלה

שאינו בית הכסא דמאיים: אין שם שאילת שלום
מסייע ליה לרב המנוא משמיה דעולא דאמר
אסור לאדם שיתן שלום לחבירו בבית המרחץ
משום שנאמר ויקרא לו ה' שלום אלא מעתה
הימנותא נמי אסור למימר בבית הכסא דכתי'
יהאל הנאמן וכ"ה"ו והאמר רבא בר מחסיה
אמר רב חמא בר גוריא אמר רב אשרי למימר
הימנותא בבית הכסא התם שם גופיה לא
איקרי הכי דמתרגמין אלהא מהימנא הכא
שם גופיה איקרי שלום דכתיב ויקרא לו ה'
שלום: ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא
בר גוריא אמר רב הנותן מתנה לחבירו צריך
להודיעו שנאמר לדעת כי אני ה' מקדשכם
א"ל הקב"ה למשה מתנה טובה יש לי בבית
גנזי ושבת שמה ואני מבקש ליתנה לישראל
לך והודיעם מכאן ארשב"ג הנותן פת לחינוק
צריך להודיע לאמו מאי עביד ליה אמר אבי
ישאיף ליה משתא ומלי ליה כוחלא והאידידא
דחיישי לכשפים מאי אמר רב פפא שאיף לי'
מאורו חמין אוני והאמר רב חמא (בר)
הניא הנותן מתנה לחבירו א"צ להודיעו
שנאמר וימשה לא ידע כי קרא עור פניו
בדברו אהו לא קשיא הא במילתא דעבידא
לאגלווי הא במילתא דלא עבידא לאגלווי והא
שבת דעבידא לגלווי מתן שכרה לא עביד
לגלווי רב חסדא הוה נקיט בדיה תרתי
מתנתא דתורא אמר כל מאן דאתי ואמר לי'
שמעתתא דתרא משמיה דרב היבנא ליה
ניהליה א"ל רבא בר מחסיה הכי אמר רב
הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו שנאמר
לדעת כי אני ה' מקדשכם יהבה ניהליה אמר
חביבין עלך שמעתתא דרב כולי האי א"ל
אין א"ל היינו דאמר רב מילתא אלבשייהו
יקרא א"ל אמר רב הכי בתרייתא עדיפא לי'
מקמייתא ואי הוה נקיטנא אחרייתא היבנא ליה:
ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר גוריא
אמר רב ילעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים
שבשביל משקל שני סלעים מילת שנתן
יעקב ליוסף יותר משאר בניו נתקנאו בו
אדויו ונתגלגל הדבר וירדו אבותיו למצרים:
ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר
גוריא אמר רב לעולם יחזו אדם וישב בעיר
שישיבתה קרובה שמתוך שישיבתה קרובה
נא העיר הזאת קרובה להוה שמה והיא
מוצער מאי קרובה אילומא קרובה אלא חזו לה
אלא מתוך שישיבתה קרובה עונותיה מוצערין א"ר
"אבין מאי קרא
דכתיב אמלטה נא שמה נ"א בנימטריא נ' וחד הוה
ושלוחתה נ"ב

רב נסים גאון

רב חסדא הוה נקיט מתנתא
דעבידא דתורא. רב חסדא
נתן הוה ומתנתו כבשת
היכתיב בפרק כרית מרבין
דן מן אמר ר' יוחנן עור
אחת היתה בפרק ישראל
נופגא שבה והיו בה
שמונים וזנים אחים הרים
בשמים לשבעים וזנות
אחיות כהנה, וכדרי רבון
זכורא ועד נהרדעא ורא
ישיבתו אלא חרתי כנהיה
רב חסדא כו', ואצ"ל
יאמרי כהנא איתרו לא
כתי.

שאינו בית הכסא דמאיים: אין שם שאילת שלום
מסייע ליה לרב המנוא משמיה דעולא דאמר
אסור לאדם שיתן שלום לחבירו בבית המרחץ
משום שנאמר ויקרא לו ה' שלום אלא מעתה
הימנותא נמי אסור למימר בבית הכסא דכתי'
יהאל הנאמן וכ"ה"ו והאמר רבא בר מחסיה
אמר רב חמא בר גוריא אמר רב אשרי למימר
הימנותא בבית הכסא התם שם גופיה לא
איקרי הכי דמתרגמין אלהא מהימנא הכא
שם גופיה איקרי שלום דכתיב ויקרא לו ה'
שלום: ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא
בר גוריא אמר רב הנותן מתנה לחבירו צריך
להודיעו שנאמר לדעת כי אני ה' מקדשכם
א"ל הקב"ה למשה מתנה טובה יש לי בבית
גנזי ושבת שמה ואני מבקש ליתנה לישראל
לך והודיעם מכאן ארשב"ג הנותן פת לחינוק
צריך להודיע לאמו מאי עביד ליה אמר אבי
ישאיף ליה משתא ומלי ליה כוחלא והאידידא
דחיישי לכשפים מאי אמר רב פפא שאיף לי'
מאורו חמין אוני והאמר רב חמא (בר)
הניא הנותן מתנה לחבירו א"צ להודיעו
שנאמר וימשה לא ידע כי קרא עור פניו
בדברו אהו לא קשיא הא במילתא דעבידא
לאגלווי הא במילתא דלא עבידא לאגלווי והא
שבת דעבידא לגלווי מתן שכרה לא עביד
לגלווי רב חסדא הוה נקיט בדיה תרתי
מתנתא דתורא אמר כל מאן דאתי ואמר לי'
שמעתתא דתרא משמיה דרב היבנא ליה
ניהליה א"ל רבא בר מחסיה הכי אמר רב
הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו שנאמר
לדעת כי אני ה' מקדשכם יהבה ניהליה אמר
חביבין עלך שמעתתא דרב כולי האי א"ל
אין א"ל היינו דאמר רב מילתא אלבשייהו
יקרא א"ל אמר רב הכי בתרייתא עדיפא לי'
מקמייתא ואי הוה נקיטנא אחרייתא היבנא ליה:
ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר גוריא
אמר רב ילעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים
שבשביל משקל שני סלעים מילת שנתן
יעקב ליוסף יותר משאר בניו נתקנאו בו
אדויו ונתגלגל הדבר וירדו אבותיו למצרים:
ואמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר
גוריא אמר רב לעולם יחזו אדם וישב בעיר
שישיבתה קרובה שמתוך שישיבתה קרובה
נא העיר הזאת קרובה להוה שמה והיא
מוצער מאי קרובה אילומא קרובה אלא חזו לה
אלא מתוך שישיבתה קרובה עונותיה מוצערין א"ר
"אבין מאי קרא
דכתיב אמלטה נא שמה נ"א בנימטריא נ' וחד הוה
ושלוחתה נ"ב